

متن پرسش

سلام علیکم استاد عزیز: چرا به فردی مثل اصغر فرهادی به خاطر ساختن این فیلم اشغال و مزخرف «فروشنده» این جوایز را می دهند؟ اصلا کی به این فرد بی حیا اجازه ساخت این فیلم را داده؟ از اول تا آخر فیلم قبح عفاف و معصومیت در یک جامعه اسلامی ریخته می شود. اصلا چرا من طلبه پایه یکی باید این حرف ها را بزنم؟ بزرگان حوزه، بزرگان دین چرا نهیب به مردم نمی زنند؟ تقوا کجا رفته که در این فیلم زنان بازیگر بی حیای بد حجاب احمق هر چه دیالوگ مخالف با موازین شرعی قدسی و انسانی است را بر زبان می آورند؟ یکی نیست بگوید که چرا به اصغر فرهادی به خاطر این فیلم اسکار دومش را داده اند؟ می گویم به خاطر کیفیت فیلمبرداری که نیست، می گویم به خاطر بازیگران که نیست، می گویم به خاطر موسیقی که نیست. خوب پس برای چی است؟ غیر از این است که سیاست هایی اسلام ستیز پشت این قضیه خوابیده در دو فیلم این فرد به ظاهر هنرمند جامعه اسلامی به شدت تخریب شده بلکه به نظر بنده جایزه اسکار را به فیلم نداده اند بلکه به فکر و اندیشه فرهادی اسکار داده اند. فکر کنم منظورم را استاد فهمیده اند و گرنه بنده حرف ها برای زدن دارم، اما می دانم وقت استاد کم است خواهش می کنم نظرتان را بدهید و بنده در کل چه کم؟ سؤال دوم من این است: آقا چرا بعضی ها برای اینکه اظهار فضل کنند راهش را در مخالفت با هر موضوع حقی که یک شخصیت مذهبی می گوید می دانند؟ یعنی می خواهند بگویند حرف شما درست است ولی همه ی قضیه این نیست و شما با عقل مادونتان حقایق بالاتری را که ما درک می کنیم را ظرفیت ندارید چون با چشم متعصب و کوتاه بین دینی مسایل را نگاه می کنید. نمونه اش برادرم، من در جمعی به این فیلم که پیامش را دادم به شدت حمله کردم آنها هم مصداق بارز تعریف بالا بودند (از عمد این کار را کردم از بس حالم از این فیلم به هم می خورد) آنها هم سعی بر توجیه فیلم و نشان دادن بنده به عنوان فردی تندرو بودند. من هم گفتم یک بازنگری به فطرت خودتان بکنید و ببینید ریختن قبح گناه این شفاف سازی است؟ اگر اینطور است پس خاک بر سر..... خیلی از این افراد بدم می آید. بگید فقط چه طور درگیرشان شوم؟ چون اصلا نمی توانم در مقابل چرت و پرت هایشان صبر و رافت اسلامی کنم در دو پیام اگر بی ادبی کردم به بزرگیتان ببخشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده فیلم را دیدم و به رفقا عرض کردم هیچ محتوایی نداشت و به هیچ نکته‌ی مهمی اشاره نمی‌کرد، ولی داستان را خیلی خوب سر هم کرده بود و در مقایسه با بازیگرانی که

ما در فیلم‌های خود داریم، هر سه شخصیت فیلم خیلی خوب بازی کرده بودند. از آن مهم‌تر آن خانم به شوهرش متذکر می‌شد که همه‌ی تقصیرها را به گردن آن پیرمرد هوس‌باز نباید انداخت. آن پیرمرد با خانم قبلی مرتبط بوده و در عین حال به آن‌ها هم کمک می‌کرده و برای فرزند آن خانم دوچرخه هم خریده. حالا سراغ آن خانم آمده و زنگ می‌زند و در باز می‌شود و بعد هم در حمام برایش باز می‌شود. این‌جا است که با منظری به قول خودش که منجر به وسوسه‌اش شد روبه‌رو می‌شود. و این اندازه انحراف ما را به این نتیجه نمی‌رساند که آقای فرهادی بنا است قبح عفاف و معصومیت را در جامعه بریزد.

فکر می‌کنم با توجه به سؤال بعدی‌تان و درگیری‌ای که با برادرتان داشته‌اید، جنابعالی جایی برای فکر بقیه باز نمی‌کنید. همیشه باید متوجه باشیم اندازه‌ی بدی‌ها چقدر است؟ آیا بدی آن پیر مرد هوس‌باز در ابتدای امر به اندازه‌ی یک مرد متجاوز به یک زن عفیف بوده؟ و یا به قول خودش وقتی در مقابل چنین صحنه‌ای واقع می‌شود؛ وسوسه می‌گردد؟ آقای اصغر فرهادی یک حادثه در مقابل بیننده می‌گذارد که به نظر بنده محتوایی که پیامی برای زندگی او باشد، از طریق این هنر هفتم ظهور نمی‌کند هرچند در فرهنگ غربی که بیشتر در فضای سوژه به‌سر می‌برد، هر سه بازیگر اصلی به‌خوبی نقش خود را بازی کرده‌اند و از نظر آن‌ها موضوع مهمی را متذکر انسان‌ها شده‌اند که در جنایت‌ها، عوامل بیرون از تصمیم جنایت‌کاران از نظرها پنهان نماند. و از این جهت شأن چنین فیلمی خارج از معادلات سیاسی استحقاق داشتن یک اسکار را دارد. موفق باشید